

דף קסת

- א. ת"ח ארינו מכיר בנשים.
- ב. מרי משלם שכיר הסופר בשטרות.
- ג. שטרדי בירוריהם.
- ד. אם אסמכתה קונה.
- ה. שטר שנמחק ובא לקיומו בב"ד.
- ו. נחרע, או נמחק ורישומו ניכר.
- ז. שני שטרות על שדה אחת.

א. א, תלמיד הכם שהיה חתום על שובר של כתובה (שנפערת האשה כתובתה) והורה האשה לتبוע כתובתה ואמר העד באמת אשא אחרת היא, ואמרו לו העדים אותה האשה היא אלא שהזדקנה, וקיבל דבריהם, יכול לחזור בו שאין דרכו של ת"ח לדוקן ולהזכיר בנשים.

ב, אבל אם אמרה האשה אני אותה אששה שחתמת לה אלא אחרת אני ואמר לה (התלמיד הכם) אותה האשה את, אין אומרים שאינו מכיר בנשים אלא כיון שדוקן להכיר יודע הוא ונאמן.

ג, תלמיד הכם שהולך לקדש אשא יכח עמו עם הארץ שמכיר בנשים כדי שלא יהילפה לו.

ב. א. מן התורה על הבעל לשולם לסופר שכיר כתיבת הגט (שנאמר וכותב ונתן), אבל הטילו חכמים על האשה לשולם כדי שלא יענן אותה על כר.

ב. הלווה משלם שכיר הסופר ואפילו בעיסקה (שלוחה למחצית שכיר שמחצאה שכיר לעצמו ומחצאה למולה).

ג. הלוקח קרקע משלם שכיר הסופר ואפילו אם מכירה המוכר מפני רעתה.

ד. שטרוי אירוסין ונשואין, החתן נותן שכיר הסופר ואפילו אם הוא ת"ח (שהינה נוה לחותנו להשיא לו בתו).

ה. מקבל שדה באрисות וקבលנות (שעובד בשדה חבירו ונותן לו חלק מהפירוט) הוא נותן שכיר הסופר ואפילו אם צריך עתה להוביל את השדה שנה או שנתיים שאין לו עתה רווח בשדה.

ג. אין כותבים שטרוי בירורים אלא מדעת שניהם. י"ט שהם שטרוי טענות שכותבים סופרי הדיינים טענת בעלי הדין (שלא יחוירו לטען טענות אחרות) וו"ט שכיל בעל דין בורר לו דין אחד. ושניהם נותנים שכיר הסופר. רשב"ג אומר כותבים שטר לכל אחד לעצמו שהפסד הוא לו שהבירו מחזיק את השטר ויבא תמיד לריב על טענותיו.

ד. מי שפרע מקטצת חובו ונתן את השטר ביר שליש ואמר לו אם לא אtan לך את שאר החוב עד يوم פלוני תן למילה שטרו (ויגבה הכל). הגיע זמן ולא פרע הלווה חובו, רבוי יוסי אומר יתן שליש את השטר למולה, ורבוי יהודה אומר לא יתן שאסמכתה קונה אבל מסקנת הגמרא להלכה שלא קנה.

ה. מי שנמחק שטרו מעמיד עליו עדים היודעים מה היה כתבו בשטר ועושים לו קיום בכ"ה, שיכתבו לו הדיינים: במושב שלשה (דיינים) היינו פלוני ופלוני, והוציא פלוני שטר מחוק לפניו, שנכתב ביום פלוני, ועדיו פלוני ופלוני. אם כתבו בקיים חקנו את העדים על התימתם ונמצאת עדותם מוכונת גובה ואין צורך להביא ראייה. ואם לאו, צריך להביא ראייה אחרת על כל הכתוב בשטר.

ו. א. נחרע השטר בב"ד (י"א שקורעים מקום העדים והזמן ותווך השטר וו"א שקורעים שתי וערב) פסול. ב. נתפרק מעליו כשר. ג. נמחק או ניטשטו, אם רישומו ניכר כשר.

ז. מעשה שהגינו לעיר אונסוי קרקע שחו כופים את בעלייהם לחת להם גם את השטר (שלא יוכל לערער), ובאו אנשי המקום לאבוי לפני שאנסו מהם את הקרקע והשטר ובקשו ממנו שכיחות להם שטר נוסף לראייה אם יקחו האנשים את הראשון. אמר להם אין כותבים שתי שטרות על שדה אחת (שמא יתרוף בע"ח של מוכר מהлокח ויחזור לטרוף מהלקחות האחוריים שתי פעמים ויתן להם שטרו). והמשיכו להפיצר באבוי שכיחות להם שטר נוסף עד שאמר לסופר שכיחות להם שטר על המחק, באופן שאין רישומו ניכר (דא"כ כשר) ועדיו על הניר דפסול, ולא ירגישו בזה.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés

www.dafhayomi.fr - +33 6 14 55 78 08 - Sponsorisez le Daf Panorama - Info@dafhayomi.fr

Refouah Chelema Sarah bat Kamar

www.ohavei-torateha.com